

ಮಾನವಿಲಯತೆಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಉತ್ತರವನ್ನ-ಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ

ಪ್ರೌ. ಪ್ರಮೋದ ಮುತಾಲೀಕ್

ಒಂದು ದಶಕಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಹಿರೇಮರ ಅವರದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವಜನಕ್ಕೆಲ ಸ್ವಷ್ಟಿ. ‘ಹವಣ’ದಂಧ ಕಾದಂಬರಿ ಬರದಾದ ಮೇಲೆ, ಸುಮಾರು ಸಮಯದ ನಂತರ ‘ಹಾವಳಿ’ ಪ್ರಕಟ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ‘ಹಾವಳಿ’ ಕಾದಂಬರಿ ತಂಬ ಭಿನ್ನವಾದುದು. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಕಥೆ ‘ಹಾವಳಿ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಾದಂಬರಿಯ ಅಂತಃತ್ವ ಕಾಲಾತೀತ ಆದದ್ದು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕಥಾನಕ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿಮೋಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾದಂಬರಿಯ ಆರಂಭ ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಸಾಪುರ ಎಂಬ ಬಿಂಜ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಕೊನೆಯಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ಈ ಪ್ರಾರಂಭ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ನಡುವೆ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದ, ಮನಮುಷ್ಯವ, ಮನಕಲುವ ಕಥಾನಕವೊಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಿರೇಮರರ ಅಭ್ಯಾಸಪೂರ್ವ ಪುನರ್ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಲಾತ್ಮಕ ನಿರೂಪಕೆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯುವ ಅಪರೂಪದ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದೆ.

ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಬಸಾಪುರ ಗ್ರಾಮದ ಉರುಸ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉತ್ತಾಪಿ ಯುವಕರು ಏರೂಪಾಕ್ಷ ಮಾಸುರರ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ. ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನಭಂಗಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಿಸುವ ದುಶ್ಯಾಸನ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಿಂಘಿಯಾಗಿ ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕ ಅನಿರ್ಜಿತವಾಗಿ ಕೊನೆಯಾಗಿ, ಉರಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಗ್ನತೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಇದು ತುಂಬ ಸಾಂಕೇತಿಕ. ಈ ಉದ್ದಿಗ್ನತೆಯೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರವರ್ಹಿಸುವ ಮೂಲ ಭಾವ. ಈ ಭಾವದ ಮೂಲ ಇರುವುದು ವೇಯಕ್ಕಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಫಳೆಸುವ ಹಾವಳಿಗಳಿಂದ. ಒಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾವಳಿಗಳ ಮಹಾಪಾರವೇ ಹಿರೇಮರರ ಈ ಕಥಾನಕದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡುಬಂತುವುದು. ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಅಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಳಪಡುವವು. ಈ ಹಾವಳಿಗಳೇ ತಮ್ಮನ್ನ ತಾವು ಬಡ್ಡಿಕೊಂಡು, ಎದರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಅರ್ಥವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ಇದೆ ಕಾದಂಬರಿ ಫಳಿಸುವುದು ಒಂದು ದಟ್ಟವಾದ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಇದು ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೇರಿದೆ. ಇಂಥ ಕಥೆಗಳು, ರಮ್ಯ ರಂಜಕ ಕಥೆಗಳಾಗಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವೈಭವಿಕರಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ. ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲೂ ‘ಹಾವಳಿ’ ಆ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಒಗಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಹಿರೇಮರರಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮಾಡ್ದಮದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.